

Výstava Vyšehrad Lughnasadh '99 připomíná kulturní dědictví Keltů

V y š e h r a d - Výstavou Vyšehrad Lughnasadh '99 již potřetí připomínají kasematy Gorlice a areály galerie bohatou kulturu Keltů, původem zemědělců z Atole, již nedokázala zpřetrhat ani Tiberiova snaha o vymýcení Druidů. Svědčí o tom nejenom české pohádky a pověsti, tradice Dušiček, dožínek a masopustu, ale i necelá stovka obrazů, soch a instalací prochnutá keltskou symbolikou, kterou pětáctřicet českých umělců vzdává od 31. července do 5. září svůj hold galskému bohu Lugovi, patronu umění a řemesel.

"Letošní rok je pro novodobé Kelty rokem vůbec nejvýznamnějším. Uplatňuje se tu symbolika tří, která v běhu času nemá žádnou konkurenci: sedmadvacet keltských bojovníků se probouzí ze svého dlouhého zimního spánku a vyjíždí se svým velitelem na osedlaných koních vstříc novým dobrodružstvím. Tři devítky tedy sestavily družinu a na pokyn svého velitele se vydávají na pomoc všem, kteří ji potřebují," vysvětlil magickou moc letošního ročníku Josef Ryzec, autor projektu a zároveň jeden z vystavujících.

Vyšehradská expozice však nespolehá jen na náhodu a číselnou symboliku. Podle Josefa Ryzce je náhoda v keltském světě chápána spíše jako vada - může být kořením, ale nesmí tvůrce pohltnout. Možná i proto se organizátoři svěřili do rukou čtveřice odborníků, jejichž závěr zní: Naše populace je ze dvou třetin slovanského a keltského původu.

Po takovém tvrzení tedy snad ani nepřekvapí, když se v údolí před obrazárnou, poeticky nazva-

ném Libušina lázeň, koupe trojice Krokových dcer: Kazi, Teta a Libuše. Tři sestry v modravých závojích, zvětčené v prorockém hloubání, jako by věděly, že Jiráskova pověst má delší kořeny, než kam sahají ty přemyslovské.

Humor, nadsázka či jinotaje, kult ženy a poetické vidění, to vše patří neodmyslitelně do světa bájí, legend, ale i faktů a souvislostí.

Do časů dnešních, dávných a pradávných se lehce ironicky vypravil i Jiří Seifert se Vzpomínkou k moři - starobylé, němé sloupy v jeho kresbě očuchává chundelatý psík. Josef Ryzec zase skryl své autorství pod pseudonym jedné z Kafkových postav, snad aby jeho akryl na sololitu "Každého Kelta chrání celta" působil ještě záhadněji.

Geometrické obrazce, krystaly a záhadné krajiny mají na výstavě Lughnasadh své místo stejně jako Bůh Cernunos z rouna, jako letokruhy, sny o starých časech nebo vyšehradské srázy.

Z různorodosti technik, zpracování, pohledů a konečků i autorských kvalit by měl bůh všech Galů sídlící v městě Lughdunum zřejmě radost. Ostatně, jak tvrdí Josef Ryzec ve své úvaze: "Každý Kelt je skálopevným optimistou. Nemá rád slova, ale činy. Přesněji: činy, které mají smysl."

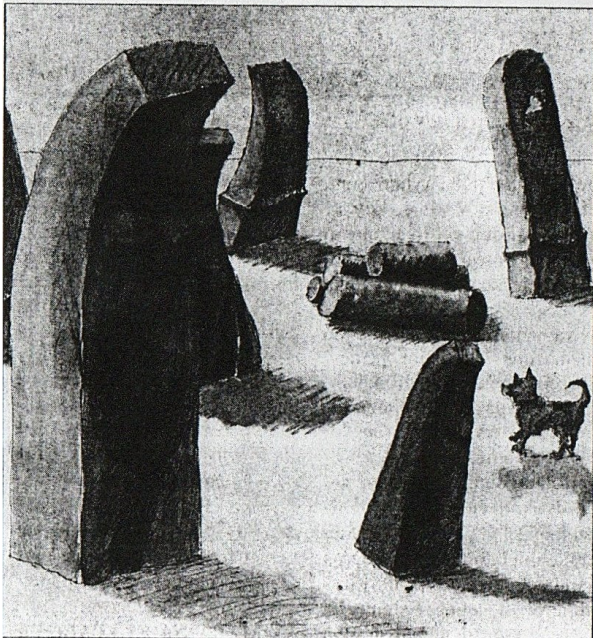
A pod patronací irské velvyslankyně a českého diplomata v Irsku plánuje Ryzec další svátek Lughnasadh, keltský měsíc tolerance, v němž ožívají múzy a umlkají všechny rozbroje.

ALICE HORÁČKOVÁ

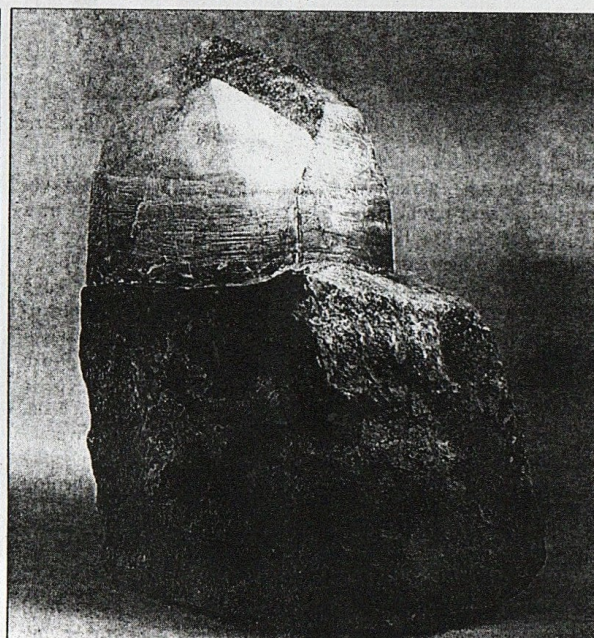

Návštěvníci vernisáže výstavy Vyšehrad Lughnasadh '99 si prohlížejí díla s keltskou tematikou

FOTO: MAFA - MARTIN PINKAS

Obraz Vzpomínka k moři Jiřího Seiferta je součástí výstavy Vyšehrad Lughnasadh '99
REPRO: MF DNES

Krystal Aleny Matějkové vyrobený z taveného skla a čediče
REPRO: MF DNES

Obraz Každého Kelta chrání celta, také vystavený na Vyšehradě, maloval Josef Ryzec